

Nameya Roja Cîhanî ya Şanoyê,

Ya sala 2023-an

Semîhe Eyûb-Misir

Wergir ji zimanê Erebi: Newafê Bişar

Hevalên min ên şanoger li seranserî cîhanê..

Di bîranîna Roja Cîhanê ya Şanoyê de, ez vê gotinê bi we re parve dikim, diweşînim. Ji hêlekê ve, ji ber ku bi we hevalan re diaxivim, ez bi keyfeke mezin hest dibim. Ji hêleke din ve, ji ber sedemên rikberî, şer û pevçûnên giran ku li cîhanê belav bûne, xişm û bobelatên xwezayê ku li cîhana me ya îro rûdane, bendora xwe li rewan û jiyana me -weke şanoger û ne şanoger- ya aborî û derûnî jî kirine, aramî, aştî û xweşiya jiyane ji me dûr ktine, ji ber vê hindê, ez gelekî dilsar û xemgîn im!.

Îro ez bi we re diaxivim, hesteke wiha li min peyda bûye herwekî cîhana me bi tevayî bûye mîna giravên cihê-cihê û dorpêçkirî, yan jî mîna gemiyên bazdayî ku ew di asoyên mij û moranê de winda dibin, ku her yek ji wan bê armanc û pîlan li ber pêlên deryayê diçe. Di asoyê de, ew tu nîşanan nabîne ku li gora wan riya xwe ya rast bibîne, lê digel wê jî, bi hêviya ku bigihe cihekî aram, ew di nava pêlên deryayê yê tengijî, di nava windabûneke dirêj de, her birêve diçe!.

Tucarî, cîhana me ji hev nêzîk û bi hev re têkildar mîna îro nebûye, di heman demê de jî, tucarî ew mîna îro ji hev dûr nebûye!. Di vî warî de, gelek tişt ji me ve aşkere û zelal dibin. Digel ku em tev hûrguliyên nûçeyên cîhanê dibînin û dibihîzin çimku alavên ragihandinê yê nûjen, sînoren cografî di navbera dewletan de şikandine, derbas kirine, lê di heman de jî, rikberî û pevçûn bi piranî li cîhanê geş bûne, ji ber wan jî, cîhana me ji bingehên mirovatîyê dûr ketiye!.

Şano, di naveroka xwe de, karekî mirovî ye, li ser bingeha rastî ya mirovan rûdine, ango, naveroka wê jiyana e!. Li gora gotina pêşengê mezin Qustentîn Stanslaviskî dibêje:

"Dema ku lingên te bi herrî be, derbasî şanoyê mebe!. Toz û gemarê li derve bihêle. Tekez bike ku tu metirsiyên xwe yê piçûk, berberî û zehmetiyên xwe yê sivik bi cil û kincên xwe yê derveyî re bihêlî. Her tişta ku jiyana te kivil bike, hiş û bala te dûrî hunerê bike, wî li cem derî bihêle û derbas bibe!".

Dema em derdikevin ser sehneya şanoyê, di hundirê me de jiyaneke bi tenê, ya mirovekî bi tenê heye, lê, ew jiyaneke dikare bizê û pir bibe, gelek jiyaneke din jê bipişkivin, gul vedin, da ku em hemû bi hev re, bi bîna wan a xweş mest bibin.

Karê ku em weke nivîskar, derhêner, akter, sînograf, helbestvan, mûzîkjen û dîzayner dikin, tenê ew ji bo afrandina jiyaneke nû ye ku berî em derkevin ser sehneya şanoyê, ew jiyaneke tune bû. Ev jiyaneke hêja ye ku destekî dilovan wê biparêze, sîngeke germ wê hembêz bike û dilekî mezinî mihreban guhdanê lê bike, mercên man û jiyaneke jê re peyda bike.

Bawer im ku ez ji rastiyê dûr nakevim dema bêjim ew karê ku em li ser sehneya şanoyê dikin, ew karê jiyaneke bi xwe ye û afrandina wê ji tunebûna ye. Ew karê dibe mîna pizoteke

agir ya ku di tariya şevan de, ronahiyê belav dike, tîn û germahiya wê, sir û seqema şevan dişkîne.!

Em li kêleka wî kesî ne ye ku jiyane xweş dike û em bi xwe jî wî karî dikin, û da ku jiyane bi wate be, em xebatê dikin û sedemên têgihştina wê jî pêşkêş dikin.

Em in yê ji bo rakirina tariya nezani û tundûtûjiyê, ronahiya hunerê bikar tînin. Em in yê rêbaza jiyane di dilên xwe de hiltînin û hawîr wê belav dikin û ji bo pêkanîna armancên pîroz em dema xwe, xwîn, xwêdan û rondikên çavên xwe dikine qurban. Herwewa, ji ber em bawer in ku ev jiyane hêja ye bê jiyankirin, em berevaniyê di ber nixên wekhevî, dadmendî, xêr û spehîtiyê de dikin.

Îro, ne tenê ji bo pîrozkirina ahenga şanoya ku bi navê Bavê Huneran tê binavkirin û pîrozkirina roja wê ya cihanî ez bi we re diaxivim, lê belê ez ji we dixwazim ku hûn hemû bibin yekdest, mil li mil, li ser sehneyên şanoyan, da ku wijdanê cihanê hişyar bibin, dengên xwe bilind bikin. Bila ew li naveroka mirovan ya windayî bigerin!, ew mirovê azad, dilevî û nermîn, ewê ku nerîna dîtir dipejirîne, û hûn nema wan wêneyên hovîfî, nijadperest, rikberiyên xwîndar, tundûtûjî û sîstema yekraman bibînin.

Hêj berî hezarên salan ve, li ser piştê vê gerdûnê û di bin vî asmanî de mirov birêve çûye û her dê biçê, ji we tê xwestin ku hûn lingên wî ji çamora şer û rikberiyên xwîndar derxînin, bila ew wan li ber dergehên şanoyê bihêle, bi hêviya ku mirovatiya me ya goman li ser heye, careke din li me vegere, û bi serfirazî em karibin bêjin: Em hemû mirov in, em birayên hev ên mirovatiyê ne!. Ew name û erkên me şanogeran e, hilgirên xetîra ronahiyê ji wê dema ku akterê pêşîn derkete ser sehneya şanoya pêşîn ve ye. Ji me tê xwestin ku berî her kesî li hemberî karên nemirovane, her kiryarên gemar û kirêt serî hildin, bi her tiştê xweşik, zelal û mirovane rû bi rû bibin, berî her kesî em, em bi tenê dikarin jiyane biafirînin û nûjen bikin, em hemû bi hev re, ji bo yek cihanê, yek mirovatiyê xebata xwe bişopînin.

Semîhe Eyûb

Koma Şano

Sirya/ Qamişlo